

# 'Menos banderas, más enfermeras'

**TERESA MAYORAL**  
SECRETÀRIA DE SALUT DEL PSC DE LES  
COMARQUES DE LLEIDA, PIRINEU I ARAN



Aquest eslògan el cridaven els veïns i veïnes d'alguns barris de Madrid el diumenge 20 de setembre, a poques hores que els apliquessin un tancament degut al rebrot que hi ha a la ciutat. Aquí, al Segrià, vàrem sofrir també un rebrot al mes de juliol i, sincerament, no recordo que hi hagués tanta mobilització. Potser serà que aquí estem ja tristament acostumats a que alguns utilitzin la bandera per tapar-se les vergonyes.

Ja fa massa anys que ens la trobem tapant les nefastes gestions en salut, ensenyament, serveis socials, seguretat... Només cal mirar al nostre voltant... Però em centraré en la salut.

Consultes posposades, els CAP descontrolats i desbordats de feina, seguiments de crònics sense fer o fets d'aquella manera... i, és clar, com no, tothom és comprensiu ja que estem immersos en aquesta emergència! Però a més, si estàs en un poble petit d'una zona rural, doncs no disposes ni de consultori mèdic. Fa més de sis mesos que van tancar-ne

molts i, tot i estar a les portes de l'hivern, crec que el més calent per reobrir-los és a l'aigüera. La província de Lleida té molts pobles petits en aquesta situació i amb la població envellida.

Aquestes persones, que necessiten anar al metge amb regularitat degut a la seva edat, molts amb pluri-patologies, si han d'anar al metge han de desplaçar-se a un altre poble o a la capital per a ser atesos. Una mostra clara de la poca consideració per part de la Generalitat de la realitat i les cir-

**La crisi de la Covid-19 ha evidenciat la precarietat a què ens han portat les polítiques de retallades i centralitzadores**

cumstàncies del territori. Llavors, aquelles recomanacions de "quedeu-vos a casa i eviteu desplaçaments doncs sou persones de risc", on queda? El despoblament que patim a Lleida des de fa anys es veurà encara més aguditzat si es mantenen aquestes decisions de tancar consultores, escoles... en definitiva, l'accés a serveis bàsics per a les persones. Mentrestant, tampoc disposem de metges ni infermeres suficients.

Molts i moltes van marxar fora, allà on el seu contracte s'adequava a la feina que han de fer. Aquí, però, era més important la bandera d'uns quants que la salut de tots. No es va dubtar en retallar en metges i infermers/eres, en tancar consultoris, retallar en ensenyament, en seguretat, en serveis bàsics essencials... La crisi generada per la Covid-19 ha estat un cop fort, que ha evidenciat la precarietat a la que ens han portat les polítiques de retallades i centralitzadores. Davant l'evidència, ha arribat el moment de cridar molt fort: menys banderes i més infermeres!!!